

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

۰۸ سپتمبر ۲۰۱۳

مداخله جنایتکاران بزرگ

علیه رژیم جنایتکار اسد در سوریه

ملیتاریسم، جنگ و گزینه تهاجم نظامی، یکی از آن ابزارهای ستراتیژیکی است که نظام سرمایه داری از بدو پا گرفتنش تا امروز هر از گاهی از آن برای تداوم حیات و همچنین نجات از باتلاق بحران هائی که نتیجه طبیعی فلسفه وجودی اش می باشد، استفاده برده است. تفاوتی که در شکل این ستراتیژی ایجاد شده است اینست که دولتها و قدرتهای امپریالیستی تا آنجائی که ممکن است، خود مستقیماً درگیر جنگ نشده بلکه در نیابت نمایندگان شان را در جغرافیای مورد نظر، وارد جنگهای کثیفی می نمایند و زمانی هم که لازم شد با استفاده از برتری تکنولوژیک و قدرت نظامی شان، با حملات ضربتی کوتاه مدت، موازنه جنگ را به نفع خود تغییر می دهند.

مورد سوریه و جنگ کثیفی که در آن در جریان است، جنگی است از این جنس که در یک طرف رژیم جنایتکار اسد و حامیانش رژیم اسلامی ایران، حزب الله لبنان، روسیه و چین و در جانب مقابل جریانات به شدت ارتجاعی چون "القاعده"، "جبهه نصر"، "ارتش آزاد سوریه" و حامیان منطقه ئی و بین المللی آنها به سرکردگی ایالات متحده آمریکا قرار دارند.

در این جنگ وحشیانه سکناریستی که ابعاد آن محدود به سوریه نمی ماند، استفاده از سلاح کشتار جمعی، بمب های کیمیائی که عمدتاً در زرادخانه های کشورهای غربی تولید می گردند، فاجعه اسفبار انسانی را بار آورده و منجر به قتل هزاران کودک، زن و مرد که هیچ ربطی به این جنگ نداشته و بُرد هر دو طرف درگیر، برای شان فاجعه می آفریند، گردیده است.

در این میان موضعگیری کشورهای امریکا، انگلستان، فرانسه، دبیر کل ناتو و حکومت های مزدور منطقه ئی و محلی شان در مخالفت با استفاده از سلاح کیمیائی و "دفاع" از مردم سوریه، همانقدر فریبکارانه و دروغین است که حمایت آنها از نیروهای اسلامیت افغانستان در جنگ علیه شوروی تحت نام "دفاع" از مردم افغانستان در دهه هشتاد.

تاریخ به یاد دارد که چگونه همین کشور های مدعی انسان دوستی که امروز "خط قرمز" شان را استفاده از سلاح
کیمیائی اعلام می دارند، قطعنامه ای را که شورای امنیت سازمان ملل در ماه مارچ ۱۹۸۶ در محکومیت رژیم
صدام به دلیل استفاده از بمب های کیمیائی علیه مردم کرد، به رأی گذاشت، ویتو نموده و به آن رأی منفی دادند.
علی رغم پولیسی کردن اوضاع و به گروگان گرفتن آزادی های مدنی انسانها در کشور های غربی، عمدتاً امریکا،
کشورهای امپریالیستی به سردمداری ایالات متحده با توجیه جنگ علیه تروریسم اسلامی، عملاً همین گروه های
تبهکار و جنایت پیشه که علاوه بر تطبیق احکام شریعت اسلامی، زنان را به "جهاد نکاح" فرا خوانده و سر اطفال
مخالفین شان را می برند، را در جنگ های نیابتی و در چارچوب ستراتیژی گسترش حوزه نفوذ شان، به کار
گمارده و تا دندان مسلح کرده اند.

سناریوی سیاهی که امروز در سوریه جاری است و خواست به حق مردم برای نان و آزادی را قلب ماهیت کرده
است، می توانست سرانجام دگر گونه ای داشته باشد، اگر که موج خیزش های انقلابی مردم سوریه که علیه خود
کامگی های رژیم بعث به رهبری اسد آغاز شده بود، توسط حزب انقلابی هدایت می شد.

عدم آمادگی و حضور سازمانیافته و مستمر طبقه کارگر و حزب سوسیالیستی کارگری در هدایت و رهبری
خیزشهای انقلابی مردم نه تنها در سوریه، که در کشور های دیگر عربی چون مصر، تونس و لیبیا، نیز به
نیروهای راست ارتجاعی و بورژوا-امپریالیستی این فرصت را داد تا حاصل انقلاب مردم را بزدند و ائتلافی از
راست ترین و عقبگرا ترین نیروها را به حمایت کشور های امپریالیستی به مقدرات مردم این کشور ها حاکم سازند.
حمله احتمالی و دخالت مستقیم نظامی کشور های غربی به سر کردگی امریکا، به ابعاد سیه روزی، فقر و فلاکت
مردم و وحشت و بربریت جاری افزوده و فاجعه انسانی کنونی در سوریه را گسترده تر می نماید. تأخیر در آغاز
حمله نظامی به سوریه که بارک اوباما، برنده جایزه صلح نوبل، آن را به رأی کنگره گذاشته است، بیشتر به این
دلیل است تا به نمایندگان نظام سرمایه فرصت بیشتری بدهد، تا مطمئن گردند که آتشی که در سوریه شعله ور
ساخته اند، را می توانند در کنترل داشته باشند.

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان بر این باور است که دنیای عاری از جنگ و ملیتاریسم، دنیای آزاد و
برابر فقط با بر چیدن نظام سرمایه داری به دست توانای کارگران انقلابی ممکن و میسر است. بر طبقه کارگر و
نیروهای سوسیالیست و مردم آزادیخواه در جهان است که در صف متحد و در حمایت از مردم سوریه و در تقابل با
ملیتاریسم و جنگ افروزی هر دو کمپ ارتجاع بورژوا-امپریالیستی ایستاده از جان و حرمت انسانها دفاع نمایند.

زنده باد سوسیالیسم!

نابود باد نظام ضد انسانی سرمایه!

شورای مرکزی سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

05.09.2013

۱۴/۰۶/۱۳۹۲